

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdeken.

Közgyűlés a városnál.

Szüreti hangulat vett ma erőt a közgyűlésen. A megritkult sorok ékesen szóló bizonyítékai annak, hogy városunk szíve már az aranyos szőlőgerendezek felé vonzódik. A közgyűlés tagjainak több mint fele hiányzott a közgyűlés terméből, mire a tárgysorozat háromnegyed része lepergett, ennek is hiányzott a fele.

Egyébként pedig teljes anarkia jellemezte a közgyűlést. Szót csak kivételes esetben lehetett hallani, legtöbbször csak akkor, ha a szónok könyörgött a csendért. Ilyen volt a hangulat különösen a tanítók fizetésrendezési kérvényénél, a midőn felőráig azon vitakozott a közgyűlés, hogy tárgyalhatja-e a szónokot levő indítványt, vagy sem, közben pedig olyan lármát csapott az az egy-néhány bizottsági tag, hogy szót alig lehetett érteni. Ilyen kedélyhullámzás közt tárgyalták a közgyűlés tárgysorozat többi pontját is. Kiemelkedő, lélekemelő momentuma egytellenegy volt a közgyűlésnek, a mikor dr. Saára Gyula indítványát, a koalíciónak üdvözlését tárgyalták. Dicséretreméltó egyértelműséggel s olyan lelkes hangulatban tárgyalták a közgyűlés tárgyat, a mely méltán becsületére válik a mi törvényhatósági testületünknek.

Fiath Pál báró főispán 9 órakor megnyitván az ülést, a jövő közgyűlés határnapját okt. 30-ra tűzték ki.

Dr. Saára Gyula interpellációt jelentett be

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

Utazás az éjfél nap országában.

Mily óriási a különbség a norvégok s a déli-déli népek között, vagy ha pláne Afrika arabjaira gondolok. Mily pokoli larma uralkodik Olaszországban! Ott mindenki azon fúradozik, hogy a szomszédját tulkiabálja. Ha az utcára kimegy, nem meltsz 5 lépésre, már a sarkadban van egy barátságos atyafi, a ki az áruját kínálja, a másik földöntúli mosolylyal invitál a suvikszával, hogy a beporosodott lábbedet kifényesítse, a harmadikól nem nem győződ védelmezni az orrodát és szemedet, a melyeket a levelező lapjaival veszélyeztet. A mig egyszer végigmegy az utcán, a harmadik hasonló alkalmatlansággal kell megküzdielened. S a mellett még mutatnod sem szabad, hogy haragszol, mert s tallán eszmaszarában ott fityeg a ketű olasz tőr, a melynek a bordád között való vendégszerplését mindenesetre respektálnád. Két esztendővel ezelőtt Sevillában elmentünk egy népművelésre. A derék caballerok majd meghaltak a nevestől, annyira mulattak a toadletjeinken, hölgyutitársaink szép tarka kalapjait meg úgy megesodálták s úgy kinevelték, mint a zöld kezűt s csak azért, mert náluk a hölgyek világgért se fődnék be kalappal a dús, ragyogó fekete fűrtjeiket. Mikor Marokkóban, Tangerban jártunk, valóságos életveszedelem közt küzdöttünk magunkat keresztül a toladók, komiszkodó tömeg közli, kik egyik társunkra bicskát fogtak mert negyedszer nem akart borralót adni.

a Kossuth-utcai kaszárnya lebontásának ügyében valamint az építendő pénzügyi és posta-távirda paloták építése tárgyában. Indítványát szóval is megokolván, jelzi, hogy az ott lebontott épületekből körülbelül 28—30.000 kor. értékű anyag kerül ki. Mi lesz ezzel az anyaggal? Egy részt — úgy értesül — eladják, pedig az ő véleménye szerint felhasználható volna a város további építkezésénél s nem kellene 40—45.000 kor. értékű anyagraól gondolkozni. Jól lehetne esetleg használni a csatorna beboltozásánál. Kéri továbbá, hogy a két építendő palota ügye milyen stádiumban van.

Havranck József polgármester jelzi, hogy egy tanácsi határozat folytán az utba eső lebontott anyagot eladták. A tegla ezrét 20 koronáért, a követ 5 koronájával számították. O maga szintén helyesli dr. Saára Gyula indítványát, hogy a lebontott építési anyag lehetőleg a következő építésekre fordítandó legyen. Kéri ez irányban a mérnöki hivatal utasítását, hogy számítsa ki a boltozási anyag mennyiségét, hogy a köből mekkora mennyiségre lesz szükség. A nem szükséges kö egységárát köbméterenként 4 koronában kéri megállapítani, mert 5 koronáért nem veszik meg. — A posta- és távirda palota tervei a soproni igazgatóságnál vannak, a pénzügyi palotáé pedig a miniszteriumnál. Igéri, hogy táviratilag s ha kell személyesen fogja sürgetni ennek elintézését.

Polczner Péter tanácsos jelenti, hogy a kaszárnya lebontásánál körülbelül 4—500.000 darab tegla kerül ki. Ennek egy részét el kellett adni, mert nem volt hely az összerakásra. A kö mennyisége 580 köbméter tesz ki. Kéri, hogy a további intézkedéssel bízzassék meg. Dr. Holly Géz föl-szólalásában az intézkedéseknek egyszerű tudomásul vételét indítványozza, dr. Saára Gyula

pedig, hogy az ügy a következő közgyűlés tárgysorozatára tűzessék ki.

Dr. Saára Gyula felolvassa indítványát, melyben a koalíció vezérei iránt bizalmat kér szavaztatni. Indítványa a következő:

Székesfehérvár sz. kir. város törvényhatósági bizottsága azon fogadtatásnak hatása alatt, melyben a nemzeti küzdelem vezérei 1905. évi szeptember 23-án Bécsben részestültek, kimondja, hogy a legnagyobb megbotránközálással viseltetik azon tanácsadók iránt, kik a parlamenti többség vezéréivel szemben követett eljárást előkészítették.

Kossuth Ferenc, gróf Apponyi Albert, gróf Andrassy Gyula, báró Bánffy Dezso és gróf Zichy Aladár országgyűlési képviselőket, a nemzet igaz vezéreit, hazafias lelkesedéssel üdvözlí azért, hogy a nemzet akaratának megfelelően elutasították azon kormányzati program elfogadását, mely alkotmányunkkal ellenkezik s annak szabadságát a legnagyobb mértékben veszélyezteti.

A nemzet vezéreit és a nemzeti követelményekért küzdő képviselőházi többséget az alkotmány védelmében folytatott nemes küzdelemben igaz lelkesedéssel támogatja s midőn öket további kitartásra kéri fel. egyszersmiad biztosítja is arról, hogy ez öskoronázó város polgárai tántoríthatlanul kitartanak és küzdenek a ve-

Tessék mindezzel összehasonlítani a svédok és norvégok halálos némaságát, a kik mosoly nélkül megjegyzés nélkül néztek végig a föl- és elvonulásunkat s egy árva szó keves, annyival se beszéltek meg bennünket. Ha megjegyzés esett, csak mi tettük, nekik csak a csodálkozás maradt, a melylyel viselkedésünket kísérték.

Az olasz disputal, pörbe száll Istennel, ha nem siet teljesíteni a keresét. Spanyolországban olyan templomi zenét hallottam, a mely bármely operaházban is élvezetet szerezne, szertartásaikban vannak olyan mozdulatok, melyeket egy anyalat választ el a tánytól. Ellenben voltam svéd és norvég protestans templomokban s esodálkozva láttam azt a végtelen komolyságot, azt a csendes odaadó áhítatot, a melylyel a végtelenségig egyszerű istentiszteletet végnekelték és végighallgatták. Negyedórákig ültek csendes mozdulatlanságban s énekeltek a maguk bus, a melységből az eg felé hullámoz, ünnepelesen komoly egyházi daláikat, aztán áhítattal végighallgatták a szónok csendes, egyhangu, taglejtésekkel nem kísért beszédét, végül újra énekeltek s vigasztalódva hazatértek otthonukba.

En mindezt az északi népek csendes, negmatikus vérmérsékletéből magyarázom. Voltak, a kik műveltségüknek tudták be. Megengedem, hogy ez is hozzájárult megengedem, hogy az intelligencia erőt és képességet ad az indulatok fékezésére, a szenvedélyek moderbeszorítására, de az alapot mégis az óghajlat szolgálhatja a nép jelenének fejlesztéséhez. Nincs, vagy az év nagyon kis részében van perzelő napjuk, a mely felforrálja a vért, gazdaggá teszi a természet

színpompáját s színessé, csapongóvá a képzeletet. Ilyen forróságban lobban lángra a romboló, minden akadályt ledöntő szenvedély. Az északi népeknek nincs boruk, tüzes, lángrahevítő boruk, mely az első pohárnál kezés baránnya szelidíti az italozó, a harmadiknál negyediknél orozslánná lépteti elő, aztán, hogy a többi mivé degradálja, azt itten nem fejtegetem. A svéd sört iszik s azt minden okos ember tudhatja, hogy sörtől pompásan lehet hízni és aludni, de a virtus semmi esetre sem tiszgálódik az emberben. Issza azonban az ő nemzeti italt, a pöncsöt, vagy a whiskeyt, de ezek csak csak butulásra képesítenek.

Az északi népek erkölcséről - legnagyobb sajnálatomra - nagyon ellentetes véleményeket hallottam. Hogy melyik igaz, nem tudnám megállapítani s épen azért nem mernék határozott véleményt kockáztatni. Azt tapasztaltam, hogy hívei a leg-zelsőig vitt emancipációnak. Ez lehet az ő vérmérsékletük mellett veszélytelen is. Nálunk azonban meg vagyok győződve, — mindenesetre vadhajításokat teremne.

Mindezt összevéve, megállapíthatjuk az eredményt, hogy a svéd, illetőleg norvég nép jelleme természet, a kikhez méltán vehetjük a dánokat is, óriásiilag különbözik a miénktől. Egyben talán legjobban megjegyeztünk: a szabadság nagy szeretetében. A különbség azonban itt is előtölkészik, mert míg a norvég erélyes a cselekvésben az elhatározás gyors kivételében, minálunk a szalmatűz a bankettek fehér asztalai mellett, vagy a maom alatt ünnepli a szabadságot.

Bocsanatot kérve ezért a kis kiterésért, a melyre a hajón utazás elmélkedésre buzditó rin

zések által lobogtatott zászló alatt s nem riadnak vissza semmiféle elrettentések, szenvedések és áldozatoktól mindaddig, míg édes hazánk szabadsága és ősi alkotmánya megvéde és biztosítva nem lesz.

A közgyűlés ezen határozatáról Kossuth Ferenc, gróf Apponyi Albert, gróf Andrassy Gyula, báró Bánffy Dezső és gróf Zichy Aladár országgyűlési képviselők és a vezérőrké bizottság is értesítendő.

Majd pedig a következő emelkedett szónoki beszédet mondotta:

Igen tisztelt törvényhatósági bizottság!

A felháborodás pirja még mindig arcunkon ég azon fogadtatás miatt, melyet a bécsi armány és sötétség gonosz zsoldosai készítették elő a magyar nemzet képviselői számára.

Még mindig fülünkbe cseng a fenyegetés, mely nekünk magyaroknak nyomort és szenvedést helyez kilátásba, ha a nemzeti küzdelem vezérei és igaz harcosai, a magyar alkotmány és szabadság védői el nem fogadják alkotmányunk és szabadságunk eltiprására és letörésére irányuló programot, s nem vállalkoznak arra, hogy sirásói legyenek a magyar nemzet alkotmánya és szabadságának.

Igen tisztelt Törvényhatósági Bizottság!

Már 38 év óta üznék csufon játékot a magyar alkotmánnyal.

Már 38 év óta vagdossák alkotmányunk életfájanak gyökereit, s most az önkény lovagjai a nemzeti vezérek, az igaz honfiak kezébe akarták adni a fejszét, hogy döntse ki nemzeti életfánkat, s kobozzák el független állami életünket, létünket és szabadságunkat.

A nemzeti küzdelem vezérei méltóan utasították vissza a neki szánt szerepet.

Fértais nyugalommal fogadták az őket ért megalázást.

A vezérek megalázása azonban a magyar nemzet megalázása is.

Hísten a magyar nemzetet hívták meg képviselői és vezérei útján Bécsbe, s mint most már látjuk csak azt, hogy a magyar nemzet, melynek a Habsburgok trónjukat köszönik, mely nemzet annyiszor ontotta már véréit és éle-

tét a dinasztiaért, mely annyi hűséggel és lojalitással viseltetett uralkodója iránt — alázta meg,

E nemzet azonban semmiféle elrettentési próbálgatások dacára sem fog visszariadni a nemzeti ügyért folytatott küzdelemtől, hanem törvényes alapon harcol mindaddig, míg édes hazánk szabadsága és ősi alkotmánya megvéde és biztosítva nem lesz.

A magyar nemzet szent ügyének védelmében mindég vissza tudja utasítani az osztrák befolyás érvényesítését Goluchovszky és Gautsch ugy ezek bandája, a nemzetközi felbujtott, hazátlanok, Lueger és üvöltő társai hadat izentek a magyar alkotmánynak.

Ujjong és örül Bécs, mert hisz erőszakra készülnek a magyar nemzet ellen!

Ma a reakció sötét fellegei borítják még el alkotmányunk eget!

Harc előtt, törvényes és jogos küzdelem előtt állunk.

Ossze kell tartani minden magyarnak, az ország összes népének, külfölség nélkül, mert csak egy tudunk a véssel dacolni s az erőszakra sikeresen ellentállni.

Megvagyok győződve, hogy Sz. Fehérvár őskoronázó város polgárai miként a mult-egy a jövőben is kitartanak az édes haza nemzeti léte, alkotmánya, függetlensége, szabadsága és önállóságáért folytatott nemes küzdelemben.

Meg vagyok győződve, hogy továbbra is lelkesedéssel sorakoznak azon zászló alatt, melyet vezéreink Kossuth Ferenc, Apponyi Albert és társai lobogtatnak.

Síessünk kitéjezni bizalmunkat a vezéreknek, a kik kezébe van letéve sorsa édes hazánk ősi alkotmányának és a haza boldogulásának.

Kérjük fel őket kitartásra s buzdítsuk őket a további harca, mert hisz ezen nemes küzdelemben, melyet az édes haza alkotmánya és nemzeti létünkért folytatnak, velök van minden igaz magyar.

Bizunk szent ügyünkben, bizunk a nemzeti ügy igaz vezéreiben s hisszük, hogy nem messze van az az idő, midőn az alkotmánya, szabadsága, függetlensége s nemzeti önállóságában erős és boldog magyar nemzetre fogja a felkelő nap sugarait árasztani!

Adj a magyarok Istene, hogy mielőbb siker koronázza küzdelemünket!

Ajánlom indítványom elfogadását.

A közgyűlés tagjai sürű közbejelentésekkel, végén pedig zajos éljenzessel és hosszantartó tapsokkal jutalmazták a lelkes szép beszédet, miután a közgyűlés egyhangulag magáévá tette a szék indítványát.

A Pirosalma telek 23. sz. részlete a kikiáltási áron nem kelvén el, Polczér Péter gaz. tanácsos kérésére a közgyűlés engedélyt adott, hogy esetleg a kikiáltási ár leszállításával is eladható legyen.

A Kereskedelmi bank területcseréjét, a hol a város 9 □-öl helyett 11 □-ölet kap, a közgyűlés szavazással jóváhagyta.

Szakolczay Lajos kérvényt nyújtott be a városhoz, hogy a Bank-utcában bérben birt helyiséget a város örök áron adja ei neki. A 23□ ölnyi területért 2000 koronát ajánl. Kovács István biz. tag hosszabban indokolja a terület eladása ellen tett kifogásait. Szerinte a szépségtől és praktikuságtól szempontból nem helyeslendő az eladás. Továbbá a Károlyi-ház sokat veszít értékéből, ha eljő egy ház épül. Hasonló indokok alapján ellenzi a terület eladását Özv. Károlyi Nándorné. A közgyűlés 38 szavazattal 18 ellenében elfogadja a terület eladását.

P. Nagy Pálné és társai kérvényt nyújtottak be a közgyűlés elé, hogy a déli vasut és a lovassági laktanya közti terület eldarabolhassák és rája építhessenek. Egyben megígérik, hogy az utcanyitásra telkeikből átengedik a megfelelő területet. A déli vasuti társaság viszont kéri, hogy ebben az esetben vállalja magára a város, hogy a vasut mellett levő utat a maga kezébe veszi át, a partra hidakat épített, az utcát rendezi s a vasut és méntelep közti gyalogutat aszfaltoztassa ki, a mely többiből ő 2000 koronával hozzájárul. A tanács a kérvény elutasítását javasolja. Havranek József polgármester indítványozza, hogy ne utasítsák el a kérvényezőket. Mert ha megengedte a város a kúltellékek való építkezéseket egyebütt, ezeket se utasíthatja el, de terjeszenek a közgyűlés elé egy újabb kérvényt, a melyben magukra vállalják a fölmerülő terhek fedezését, a gyalogjárók építését, egy iskolára stb. való hely hagyását. Helyteleníti ugyan az új építkezést, de ez mégis jobb a többi kúltellékek való építkezéseknél. Dr. Csöppentky Mihály

gása készített — folytatom, illetőleg rövidesen befejezem a hat napi tengeri utazás kellemességét. Az utolsó nap, július 21 ke napok óta alandó fenyegetés volt reánk nézve. A hőlgy utitársak nem győztek eléggé sóhajtozni, mikor a szabad tengerre, illetőleg a vele járó hatványozott ringásra stb. gondoltak. Napjában tízszor is megkérdezték:

— Ugy-e kérem csendes lesz a tenger?

— Ó igen! — feleltük — egy vén tengeri farkas nagyképűsködő szakértelmével. Amibátor azok a bárányfölkök, meg az a pir, a mely ott a láthatár pereme körül van, egy kissé mintha vihart jelentene.

— O Istenem! — én akkor bizonyosan meghalok.

— Soh'se tessék addig félni, míg engem lát — feleltünk minden kétséget eloszlató jóakarattal. A tenger azonban túlságosan hecsületes volt. Nem zavarta meg nyugalomunkat s mi egész kényelmesen hajózástunk be a trondheimi fjordba, melyben utazásunk végállomása, a híres, nevezetes, ősi koronázó város, Trondheim fekszik.

Hogy a bucsuzás nem volt minden érzékenységgel, az természetes. A mi hecsületes hajónapunk, pláne, mikor a válsájdalmait tisztességes borralvalóval is fokoztuk, illő meghatottsággal vált meg tőlünk. A kapitányunk talán legjobban sajnált bennünket, a kivel igazi jóbarátságot kötöttünk s a politikálástól le és fölfelé minden cszmezőkben közös érintkezési pontokra találtunk.

De hát sietnünk kell, mert Trondhjemben összevissza csak három óránk maradt.

Trondhjemben és azon innen.

A skandináv félszigetet a térképen rendesen valami csendes állathoz lehetne hasonlítani. Trondhjem ennek az állathoz éppen a tarkóján telepedett meg. Egy igazi művelt európai város. a mely

az északi és déli Norvégát kapcsolja egymáshoz. Elénk kereskedelmébe állandó összeköttetést létesít számára az északi országok minden kikötőjével. Harmincezer lakosa kereskedésből, halászatból él és gazdagodik. Nyára a déli Írlandéhoz hasonló, tele pedig Dresdenéhez s így akár nyáron, akár telen Norvégia legkellemesebb városai közé tartozik. Utcái egyenesek, szélesek, modernek és elegánsak. Itt láttam utcai fasornak szép terebélyes almafákat, a melyek azonban nem hoznak virágot és nem érlelik gyümölcsöt. A város legnagyobb nevezetessége a régi koronázó dóm, a mely nyolcadfélszázados multa tekint vissza s egész Norvégia, sőt az egész skandináv félsziget legcsébb ilyenmü alkotása. Alután a Hotel Britanniában, Trondhjem legegységessébb vendéglőjében megebedeltünk, a dóm megtekintésére siettünk. A korai estieses stylum egyik világraszóló alkotása. Külseje nem követi sem a kőmi, sem a milánói dóm égfelö lörő magasságait, a belseje azonban lehetőszerűleg finom. Mintha kőbevésett csipke volna, oly átkászóan könnyűnek tetszik. Karsus, vékony ívei, melyek a szentély felett összehajlanak, a legesodálatosabb látványok közé tartoznak. A templomban levő szentek szobrai hasonlóképen a legnemesebb művészi izés alkotásai. Annnyit bátran mondhatunk, hogy Trondhjemet magáért azért a dömert is érdemes fölkeresni. Pedig ma még sok a munka, a melyet rajta a restaurálók végeznek. Ugy mondják, hogy évtizedek kellenek még, míg az újítás teljesen készül, de a templom försze már most egészen élvezhető.

A legkellemesebb benyomással léltünkben, a vonat felé siettünk. Utközben egy apró iskolásfiút csiptünk el, a kivel magunkat a vonat felé kalauzoltattuk. Magyar hasztalan próbálván vele a diskuralást, németre fordítottuk a beszédet. A lurkó szemé egyszerre fölillant. Készségesen ajánlotta fel szolgálatát s boldognak mondta magát, hogy ő most németül beszélhet. Törte-zúzta

a Götthe nyelvet s szinte belezúzott a nagy igyekozetbe. De hát ő mindenáron meg akar tanulni németül — mint mondta — mert kereskedő lesz s a norvég, svéd, dán, francia, angol nyelveken kívül — a melyeket szintén tanul — a németre is föltétlen szüksége lesz. Nagyot néztünk a fickó kijelentésére s őszinte elismeréstünk nyilvánítottuk az igyekozete fölött. A hol ennyi az ambicio, ott nemcsak lehet, de föltétlen kell is boldogulni.

Bájosab vidéket Trondhjemnél aligha találhatnánk egész Európában. Schweiz legszebb tájai, a Kárpátok legelragadóbb részletei sem bájosabak nála. A természet oly pazar bőkezűséggel szórta reája kincseit, hogy szinte káprázik belé a szemünk. A meleg nap sugar, a mindennapi langy eső oly gazdagon himezte ki sürtin egymást követő hegyeinek, dombjainak oldalát, milyenre példát csak nagyon ritkán találhatunk. Nem buza-terminó vidék, az bizonyos, sőt minden valószínűség szerint az árpat se bírta megélelni, de a pázsítja, a fenyűerdei, a hegyekről lezuhogó hegyi patakjai örökre fedelhetetlenek maradnak előttünk. Később kopárabb lesz a vidék s csak egy, a sziklak közt rohanó patak köti le ügyelmünket, aztán az is cimarad. Illetőleg nem látjuk és nem vagyunk rá kíváncsiak, mert 11 óra felé már esteledik s holnap Christianiában lesz szükségünk a testi és szellemi erőkre.

Valahogyan lephentünk a szűk és kényelmetlen hálóközben s álmotunk szépet a bájos Norvégáról, a melyet — sajnos! — nem sokáig fogunk már látni. Lelkünkben felmerül néha-néha az itthon képe, de hamarosan másra gondolunk.

— Még ne! még ezt a két hetet szenteljük teljesen tanulmányainknak. Az otthonból lesz részünk ezután is. De ezeket a gyönyörűségeket talán soha nem lesz többé alkalmunk látni.

Bilkei Ferenc.

indítványozza, hogy fizessék az otlakók a városi pótdátot s így hozzájárulván a közterhekhez, a város is támogatja őket kérelmeikben.

Giffing Ede és Dörömbözy József telekvételi, illetőleg birtokeladási kérvényei a következő közgyűlés tárgysorozataira tűzetnek ki.

A tanítók fizetésrendezési kérvényénél dr. Farkasdy Dezső kifogásokat emel. A törvény értelmében 24 órával a közgyűlés megkezdése előtt az iratok közzszemlére teendők ki. Ő 10 órákor kereste azokat és nem találta meg, kéri ezért azoknak a napirendről való levételét. Tóth István főjegyző jelenti, hogy tényleg egy negyed órával később érkeztek hozzá az iratok. Dr. Sára Gyula utal arra, hogy a tanítók kérvényét minden bizottsági tag megkapta s így mindenki tájékozódva lehetett iránta. Hosszas vita s az ügyvédi fogások százféle módzata került itt szönyegre. Farkasdy Dezső visszavonta indítványát. Ekkor meg Fiáth Pál báró főispán jelentette ki, hogy az ügy nem kerülendő szabályszerűleg a közgyűlés elé, ő nem engedheti meg a tárgyalást. Dr. Holly Géza kijelenti, hogy ő magáévá teszi az indítványt s mint ilyet kéri azt tárgyalatni. Dr. Ráday Lajos viszont kijelenti, hogy ő magáévá teszi Farkasdy indítványát. Az általános kavarodás közt dr. Sára Gyula kéri, hogy tüzessék ki az ügy rendkívüli közgyűlésre. Ebben aztán megállapodott a közgyűlés s így a tanítók kérelme okt. 13-ra rendkívüli közgyűlés elé kerül.

Lüthardt János műszaki segéd katonai bevonulásra egy évi szabadságot kap. (Segély iránti kérvényét ma visszavonta.)

A hosszuhidi csatorna mellett levő rétek öntözésére a birtokosok a kulturmérnökség által készített tervek szerint réntöntőzést akarnak berendeztetni s erre a várostól 12000 kor. költség-előleget kérnek, *Havranc* József polgármester kulturális köteletségnek nevezi a réntöntőzést, a mely fontosabb mint az iskola, ott a lelkeket művelik, itt az állatok számára teremtünk legelőt (Derűtlenség. Tóth Artur: — Eljen a rostbűnt) Költségre nem kerül, mert a birtokosok az előlegezett összeg kamatait is fizetik. Dr. Holly Géza ellenzi az összeg megadását, a mely — mint a polgármester is jelezte — törvényes alapon nem támaszkodhatik s csak magánérdekeket támogat. Dr. Sára Gyula indítványára kimondta a közgyűlés, hogy a terv teljes előkészítése esetén a város előlegezni fogja a kívánt összeget.

Az agg- és szegény intézet élmezésére vonatkozó ajánlati feltételeket a közgyűlés elfogadta.

A Déli Vasut ingatlan vétele a jövő közgyűlés elé kerül.

Katics Gyula betegsége miatt ő havi szabadságot kap. Hegyi János segély iránti kérvényét, a ki felesége betegsége gyógyítására 100 kor. segélyt kért, *Holly Géza* dr. indítványára elutasította a közgyűlés, mert Hegyit egy izben már elcsapták, most más foglalkozása is van, sőt zúgrászokdik is.

A közgyűlés 12 órákor ért véget.

ÚJDONSÁGOK.

— **Személyi hír.** Gróf Zichy Gyula apát, ő Szezsége X. Pius pápa szolgálattevő kamarása tegnap városunkban időzött s dr. Városy Gyula megyéspüspök vendége volt. Zichy Gyula gróf tegnap az esti vonattal Wienbe utazott, hogy ő Felségénél szokásos tisztelegéssel megjelenjen.

— **Esküvő.** *Mészner* Sebő a magyar-osztrák bank műszaki felügyelője e hó 30-án, szombaton délben 12 órákor a székesegyházban tartja esküvőjét *Eisenbarth* Irma kisasszonnyal dr. *Eisenbarth* Károly ügyvéd és neje szül. *Hübner* Mária bájós leányával.

Dr. *Kalleneckert* Viktor ügyvéd szombaton d. e 11 órákor tartja esküvőjét *Révy* Gizella kisasszonnyal dr. *Révy* Ferenc, a Szt.-György kórház főorvosa és

neje, *Elsen* Kornélia urhölgy szép és kedves leányukkal.

— **Az Oltáregylet** rendes havi szent miséje jövő vasárnap, október 1-én fog megtartatni a szemináriumi templomban.

— **Vörösmarty Mihály emlékezete.** A DV. dalegyesület híven az előbbi évekhez, az idén is lerója kegyeletét a költőkirály emléke iránt. F. hó 28-án Mihály napjának előestéjén ünnepélyt rendez Vörösmarty Mihály szobránál. Az ünnepély programja a következő:

1. **Hymnus.** Éneki a Dalárda.

2. **Ünnepi beszéd.** *Beaskócs Jozsef.*

3. **Vörösmarty emlékezete.** *Sitó Ferenc.*

4. **Édes hazám.** Éneki a Dalárda.

5. **Élő szobor.** *Barátsági Ferenc* jóhullgató. Az orsz. Színművészeti akadémia növendéke.

Végül a Szózat.

— **Névváltoztatás.** Paulovits Andor kisparkaiti illetékesi ugyanottani lakos, vezetéknévét befügyminiszteri engedéllyel „Pálfi”-ra változtatta.

— **Fejérmegyei tanítók nagygyűlése.** F. hó 27. és 28-án tartotta a Fejérmegyei Tanítótestület XXXI. évi közgyűlését a varmegyei ház nagytermében. A gyűlést, melyen 100-nál több tanító és tanító nő, valamint tanügybarát vett részt, szerdán d. u. pontban 3 órákor nyitotta meg Szirbék János elnök, ki Fiáth Pál báró főispán kíséreltével jelent meg a teremben. Belépőket éljenriadal fogadta. Szirbék József elnöki megnyitójában szépen kidolgozott, tartalmas, gondolatokban bővelkedő beszéddel üdvözölte a közgyűlést. Előadásának alap gondolata volt, hogy a tanító közszellem ápolása a tanítósnak elsősorú feladata; úgy is, mint szellemi és anyagi boldogulásuk egyik eszköze, úgysis, mint a nevelés egyik fontos tényezője. Majd az illusztris vendéget Fiáth Pál báró főispánt üdvözölte, ki válaszában azon való örömet fejezte ki, hogy a tanítók közt megjelenhetet, mert miként megjegyezte, mintha a maga családjában érezne magát, ha a tanítók, a nemzet eme napzamosai közé jöhet. Beszéde folyamán kiemelte a népnevelés fontosságát, a gyermeknevelés fizikai és szellemi feladatát. Üdvözölte a tanítókat, kik benne mindig legjobb barátjukat fogják találni — s munkájukra az Isten áldását kéri.

A dörgő táppsal és éjjennel fogadott beszéd után a jövő évi közgyűlés helyéül némi eszmecserével Székesfehérvárt állapították meg. A mult társulati évről, könyvtári, pénztári, segélyalakkezeltési és egyéb jelentések tudomásul vétele után a tisztújítás következett, melynek eredményeképpen elnöknek újból Szirbék Józsefet, főjegyzőnek a lekötözött Velinszki helyébe Teleki Sándort választották. Aljegyzők lettek Kiss Imre és Tóth László.

Majd dr. Gööz József fővárosi igazgató előadása következett a hangutánzó oktatás módszeréről. A játszva tanítás és szeretettel nevelés eme nagymestere helyenként magával ragadta hallgatóit, azonban egyes lélekantai fejtegetéseit nem osztották teljesen. Mindenesetre tanulságos és érdekes előadásáért Gööznek illő elismeréssel adóztak.

Este a Fekete Sas emeleti termében a vidéki tanítószeg társulat 100 területű vancsora volt, melyen szellemes felköszöntőkben s jó magyar nótával emlékeztek a nagygyűlés főhadalmairól.

Ma, csütörtökön d. e. 9 órákor folytatták tanítóink gyűlésüket, melyeknek további tárgyaként a bíráló bizottság jelentése K. Mayer Gyula ismertetésére az új tanítástervről és utasításról, Kniesz Ferenc felolvasása „A nemzeti szellem ápolásáról” s indítványok szerepeltek. Előbbinek tartalmas és kimerítő magyarázatait urtöbbinek pedig szépen megírt tanulmányaiért jegyzőkönyvi köszönettel adóztak kartársaik. A kitűzőt helyesírási tétel megjegyzésével Lanzerics Antal nyerte el a díjat, melyet bizonyára meg is érdemelt szép dolgozatával.

Nem hagyhatjuk azonban szó nélkül a bírálóbizottság szűkmarkuságát, midőn a beérkezett 5 pályatétel közül csak egynek ad díjat s azt is (véletlenül) bíráló bizottsági tagnak. Ha a pályázat abszolút becsú tudományos munkát kíván, akkor ne 40, 20 és 10 koronás díjakat tessék kitűzni. Akadémiai igényekkel szemben ily kolodus-díjakért komoly emberek nem pályázhatnak.

A bírálóokra pedig ismét csak azt jegyezzük meg: Kevesebb Drákó, több Szólón!

— **Ég Kisfalud.** Tegnap este rémhírként járta be az egész várost, hogy Kisfalud-pusztára ég. Tényleg a déli égbolton, amely erősen be volt borulva, látható volt valamely közeli tűzveszedelemnek fel-felcsapódó lángja. Hogy a tűz tényleg Kisfaludot vagy más helyiséget, vagy pusztát hamvasított-e el, aziránt még hivatalos értesítés sehonnán sem érkezett.

— **A színész halála.** Tóth Lajos, aki harmadéve Micsey F. György zintársulatlával, mint drámai színész működött Székesfehérvárott és a színházlátogató közönség kedvence volt, a napokban elhunyt Baján. A fiatalon sírbaszáit, tehetség ember halálát tódövész okozta.

— **A cucilisták.** A szeg mégis csak kilykadt a zsákból. Ha helybeli cucilistáinknak szemére vetjük, hogy mozgalmuk a hazatárság szemétdombján burjánzott fel, verik a mellüket, hogy ők vannak olyan hazafiak, mint akárki. Büszkéek szoktak lenni a vezéreikre is és fejbeveréssel fenyegetőznek, ha valaki 1. utat mer rólkuk mondani. Szükségtelenek azonban a szavak ott, a hol a tények beszélnek. A vasárnapi esti gyalazatos botrány, melyet a tisztelt cucilista vezérnek Budapestten véghezvittek, kinyitotta mindenkinél a szemét, hogy az a hazátlan bitang elnevezés nem ok nélkül illeti meg a magát megváltani akaró csöcseléket. Egy csomó fiatal ember megjelözte a koalíció vezéréit, a kik ő felségénél nem épen szíves fogadtatásban részesültek. A cucilista urak rögtön készen voltak az ellentétessel s olyan lármát csaptak, mint a zsidók Jerikó ostrománál. Sőt, hogy megmutassák, hogy mennyire igazí hívei a Kristóffy-Bokányi cégnek, rudakat kerítettek és azzal támadtak rá a hazafias tüntetőkre. A dolog vége az lett, hogy véres fővel futottak meg a harc színteréről.

Persze kíváncsian kérdezhetné itt bárki, hogy hol voltak a vezérek? Hol volt Izrael Jakab ur, Welter Jakab ur, Goldner Adolf ur és a többi Jakabok és Adolffok? Ő kérem a Jakab és Adolf urak kényelmes lakásaik négy fala mögött remegtek a bugyogóban. Mondják, hogy csak a bugyogó tartotta őket össze. Ők nem mennek oda, a hol vér folyja. Oda menjen a paraszt, annak nincsen esze. Ha meg akar halni az elveit, hát haljon meg a bolond, de ők nem bolondok, mig más bolond akad. Ők füleltek és remegtek, aztán pedig kérték az elvtársakat, hogy védelmezzék meg őket.

Aztán történt még egyéb is. A hazátlan bitangok csöcseléke megtámadott egy kicsiny csapatot, amely a nemzeti zászlót lobogtatta. A gazemberek nekimentek a nemzeti zászlónak, a földre tiporták, meggyalázták és összetépték. Összetépték a nemzeti színű lobogónkat, a mely alatt apáink szíve büszkén dobogott fel s a mely alatt bátran, dacosan, készek voltak csatába indulni s ha kellett meghalni is a hazáért. S hitvány unokáik most a sarkaikkal tiporják az a szent ereklyét, a melyre a szemeiket felemleni se méltók. S mindezt azért teszik, mert a Jakabok és Adolffok így akarják, mert Kristóffy urnak ők hűséges csatlósai. Megvetéssel és utálatlall fordul el tőlük minden becsületes magyar ember és ha nem tudná, hogy alávaló cselekedetüket beszámíthatlan butaságuk menti, kőtelre kívánná valamennyit.

A tegnap esti gyalazatoság meg pláne a forradalomhoz áll közel. Welter ur és Izrael ur összetorozza a csöcseléket s az érellen inasgyerekek sorogt, fölfegyverzik őket vadsonrogokkal, késekkel, kövekkel és revolverekkel s tőrbe csalnak 50—60 fiatal embert és lemászárolják őket. Alig maradt közülük valaki, kit nem véreben szedtek össze. A kórházak telve vannak sebesültektel és haldoklókkal s csak Welter urát és Izrael urat nem lehet köztük találni. A rendőrség pedig kivonul és asszisztál Kristóffy Jakab és Izrael József testőrcsapatának. Mi lesz ebből? Hova fognak fajulni ezek az állapotok? Ő de büszke lehet rájuk a Fejérváry kormány, meg ő Felsége, a ki még mindig nem kötött laput ezeknek a bokros érdemű vezéreknél talpa alá. Gratulálunk. A kilátások rózsásak. Álmodjunk szépeket az általános szavazati jogról.

— **A Polgári Dalkör köszönete.** A székesfehérvári Polgári Dalkör köszönetet mond mindazoknak, kik a vasárnapi műkedvelői előadásokon közreműködni szívesek voltak. Különösen Margó Zelmá urhölgynek, ki vidékről fáradt ide s a nemes cél iránti tekintetből fellépéséért tiszteletdíjat sem fogadott el. Igmandi urnak pedig a darab ügyes rendezéséért. Nem hagyhatjuk említés nélkül Küm-mel Frigyes urat, ki a szalagos remek viráglant adományozásával s Végh Gyula urat, ki a makhetes cégtábla díjtalan festésével kötelezte halára egyesületünket. Felülírtettek Polák Armin 2 k. 40 f., Marschal Mátyás 1 k. 20 f., Vidor Izidor 1 kor.

— **Villámcsapások.** A múlt hétfévi és az e hét elején beköszöntött hideg időjárásra, kedden valóságos forró nyári nap következett. Előrelátható volt egy égi háború kitörése, amely azután nem is késett soká, mert szerdán hajnalban teljes erővel érkezett meg irtóató égdörgés és villámlással. Több helyütt le is csapott. Így Kováry Ede felsővárosi házába, ahol egy kéményt döntött le, majd a villanotelepen, ahol a rendező táblákban mintegy ezet korona kárt tett. A vihar elvonulával megeredtek az ég csatornái és a száraz föld szívte magába a jótékony esőt, hogy a jövőre sokszorosan adja vissza a szántóvetőnek a beléveteti magot.

— **Szövetkezeti tagság a cégbejegyzés előtt.** A Kúria a közelmúltban érkekes döntést hozott 1905. máj. 11-én kelt 1300904. sz. a. kimondván, hogy az, aki a szövetkezetből való kilépését még a szövetkezet bejegyzése előtt jelenti be, nem lévén tagnak tekinthető, az alapszabályokban foglalt kötelezettségek őt még akkor nem terhelhetik, ha a szövetkezet tényleges működését már előbb megkezdte és az illető ez ideig ezeket a kötelesegeket teljesítette.

— **Végeladás engedély nélkül.** A belügy-miniszter — mint a Magyar Kereskedők Lapja jelenti — a közelmúltban 5730904. sz. a. érdekes határozatot hozott. A határozat kimondja, hogy az, aki iparhatósági engedély nélkül áruit végeladás, árverés, vagy tömeges és gyors eladásra ingerlő más módon eladja, a kihágás elkövetésén és ennek büntetésén kívül az eladásból beírt összeg tizedrészét szintén megfizetni köteles.

— **Törvénykezés.** Kovács Györgyné sz. Foris Erzsébet verebi lakosnőnek leánya ez évi február 21-én egy kis gyermeknek adott életet, amit azonban a nagyanya hamarosan elvett a kis apróságától. A nagyanya annyit beismer, hogy fürdetés után a csecsemőnek fejét is betakarta a türlőköző kendőbe és amikor azt levette, a kicsike meg volt halva. Az ölési szándékot határozottan tagadja, de sulyosbíttó körülményül szolgált az, hogy a csecsemő halálát be sem jelentették, hanem a kis holttestet egyszerűen elásták a kertben. Otódnapra a kutyák ki akarták ásni a hullát, mire maga a családfő, Kovács György vitte ki az erdőre és ott ásta el. A hatóság ezek után megindította a vizsgálatot, a holttestet exhumálták, fölboncolták de arra nem lehetett következtetni, mintha a földvízben fojtották volna meg. Az ügyészség el is ejtette a szándékos emberölés vádját, de fentartotta a vádat gondatlanságból okozott emberölés formájában, amiben a törvényszék tegnap Kovácsnét csakugyan bűnösnek találta és egy esztendei fogházra ítélte el. Az elítélt asszony enyhítésért felebbezett.

A múlt év augusztusában történt, hogy Karikás János és Khamal András rendőrök Szentes Etel utcai csavargólcányt a Sas-utcából a város-házára akarták kísélni. Strausz Jenő, Szentes István, Horváth János, Heinrich József, Wagner József az utcai lepkének méltó barátai a leány védelmére keltek és a rendőröket tetleg bántalmazták úgy, hogy azok kénytelenek voltak kardot használni. A díszes kompánia felett f. hó 27-én ítélkezett a helybeli kir. törvényszék, amikor is Strausz Jenő 2 hónapi, a többieket pedig 1-1 hónapi fogházbüntetéssel sújtotta. Az elítéltek felebbezték.

Takács János 20 éves molnárségéd ez év januárjában gazdájától egy zsák árpat lopott és azt Ott Jakabnál, a környék őrgazdájánál értékesítette. A tolvaj és őrgazda felett f. hó 20-én ítélkezett a kir. törvényszék. Takács 3 havi, Ott pedig 6 heti fogházbüntetést kapott. Mindketten felebbezést jelentettek be.

— **Fura előkészület a szüretre.** Simon István Csörhöz tartozó Merítő pusztai lakos az iszkaszentgyörgyi hegyen levő szőlőjében előkészületet szándékozik tenni a szüretre és ezért magával hirta cimboráját Tóth Gergelyt. Mielőtt munkához fogtak volna Simon egy pohár borral kínálta meg a vendégét. Pohár-pohárra jött a dolognak pedig az lett a vége, hogy Tóth Gergely véres fejjel került lakására. Házigazdája egy kapanyéllel verte föbe. Az elvert ember feljelentést tett a szívélyes házigazda ellen.

— **Ismeretlen tolvaj.** Közledek a hideg időjárás a tolvajok is gondoskodnak már a téli ruháról. Budai József kisbéri földművesgazda istállójából f. hó 20-ikán reggelre eddig ismeretlen tettes egy öltözöt téli ruhát, egy szűrt és egy pár eszimat lopott el. Budai feljelentette az esetet. A csendőrök keresik a tolvajt.

— **Tűz a vidéken.** Nyárai József sáregresi lakos portáján tűz volt a napokban. Az istállóba bekötött tehén leverte az alacsonyan függő istállólámpát, amelyből kiömlő petroleum felgyújtotta az istállót. Csakhamar a laképület tetőzete is tüzet fogott. A veszedelem oly gyorsan terjedt, hogy oltásra gondolni sem lehetett. A istállóban levő tehén és borja nem volt megmenthető, a lángokban veszték. A kár meghaladja az 1000 koronát.

Fürdőhelyen, közel Székesfehérvárhoz olyan nyugdíjas tanító, vagy vasutas, vagy póstás a ki a csekély járandóságát némi fáradsággal emelni óhajtáná, könnyen 200 300 kora. szerezhetne magának mellékkereset képen.

Bor és must eladó Szelke családnál Nádor-utca 7.

Egy teljesen új, Schunda-féle pedálos cimbalom eladó. Tudakozódní Bástyá-utca 9. sz. a. lehet.

CIMBALOMOKTATÁS. Glasz Izabella Országos Zeneakademiál növendék elválall cimbalomoktatást háznál és saját lakásán is. Sarló-u. 3.

Egy és más Ráczalmásról.

Méltóságos Főispányesi és karánsebesi báró FIÁTH PÁL urhoz mint Fejérvármegye Főispánjához Székesfehérvárr.

kérvénye Marcsa Imre rácalmási lakos s adózónak: Rózman Pál bíró, Führer Sándor jegyző, Merzich Géza s. jegyző és Miss Mihály pénztáros, rácalmási lakosok ellen.

(Vége.)

NIV.

Ráczalmás község pénztára, hogy a Csáky szalmájához hasonló, a többek közül a következőkkel bizonyított.

a) Merzich Gézáné ki ideiglenes tanítónő az iskolai lakhelyet elfoglalja. Az ideiglenesség megszűnik. A rendes tanító megöl, annak külön lakhelyet kell váltani, mert az ő helyén Merzich lakik. És most ki fizeti a tanító lakhelyét? a községi pénztár. És miért Merzichnek van évi lakbér fizetése a községtől. A tanítónak természetben adnak lakást.

Ezen jogtalanul kifizetett lakbért kérem fizettetni a községi bíró, jegyző és pénztárossal.

b) A község részére megkivántató jégbehordása az előfogatos kötelessége és mi történik, hogy a „Bruch” előfogatos készpénzt ne adjon ki a jégbehordásért, a bíró uram volt olyan szives, hogy a pénztár terhére fogadta fel a kocsiakat.

Ezen kiadást is kérem vissza fizettetni a fentiekkel.

c) A községi sjegyző az adózók összeírása alkalmával benn a község belterületén is, naponta 2 koronát kap stb.

Kérem ezt is megszüntetni, mert a jegyző hivatalból tartozik azt a község belterületén teljesíteni.

Méltóságos Főispán ur!

Az itt előadottak és leírtak az egész válóságának megfelelnek azoknak minden egyes rész-

letet részint okmányilag, részint tanukkal igazolnia képes vagyok, mint a ki a jegyzői teendőkhöz tökéletes jártassággal bírok. Nem a bosszuallás, nem az irigység vezet engem ezen feljelentésre, hanem a nagyközönség érdeke. Hiszen még az itt előadottakon kívül hány olyan eset van, melyből kitűnik az, hogy a mi községi bírónk vajmi keveset törődik különösen a szegény nép érdekeivel.

Legyen itt e jellemző eset. A betétszerkesztőség, midőn folyó év január 5-én idejött, képviselő testületi határozattal abban lett a megállapodás, hogy a betétszerkesztőségnél a szükséges 2 bizalmi férfiú felváltva a községi esküdtekből fog kitelni.

Es mi történik. Kezdetben 5-6 hétig egy esküdtet be is hitt a bíró uram, a másik bizalmi férfiú mindég ő volt. A 8 esküdűt közül csupán 3 volt. Már 2 hónap óta pedig senkisék kell. — elég bizalmi férfiúnak a bíró és segédjegyző.

Nem is rossz bizalmi férfiúnak lenni, naponta 2 korona.

Igy a betétszerkesztőség a midőn munkálatait befejezi a bíró felvesz a községi pénztárból 300-350 koronát a segédjegyző 150-200 koronát, 5 esküdűt pedig semmit.

Megjegyezni kívánom itt, hogy e községi bíró dacára annak, hogy a község házánál naponta felszámíttatja magának a 2 koronát, ugyan azon napokra felszámíttatja magának az iteni takarékpénztárban is mint napibiztosnak napi díját, hetenként három napot. A különbség a kettő közt az, hogy a bíró a takarékpénztárban jelen van, hűségesen mindég, de bizony a betétszerkesztőségnél alig 10-20 percig.

Hogy a s. jegyző mi alapon lehet a betét szerkesztőségnél bizalmi férfiú, azt nem tudom, hiszen ő nem előjáró.

Ezen tétellel a bíró, nem teljesíti a képviselő testület határozatát. Hanem igenis teljesíti azt, hogy az ő jövedelme úgy szólva semmiért és a s. jegyző mint kebel barát gyarapodjék. Fedeztessék a napi díjból a gyakran összejövő murik költsége.

Valóban csudálatos, hogy egy 50-60 ezer forint értékű vagyonnal bíró ember felveszi napi-díját egy 500-1000 frt. értékű vagyonnal bírót.

Méltóságos Főispán ur!

Az itt előadottakból világosan kitűnik az, hogy itt van egy triumviratus bíró, jegyző, segédjegyző, ezek csupán saját érdeküket nézik, a nagyközönséggel semmit sem törődve.

A jegyző a Takarékpénztárnak hetenként 3 apig dolgozik, más napokon pedig magán munkálatakat végez.

A segédjegyző vágóbiztos, bizalmi férfiú, munkás közvetítő, miért, hogy anyagi haszna legyen, sőt ő még azon is igyekszik, hogy adót se fizessen. A bíró ép úgy mint az előbbiek.

Sürgős, igen sürgős tennivalóra van itt szükség.

Vizsgálatért, még pedig sürgős vizsgálat elrendeléseért esedezem én Méltóságod előtt, nem annyira a magam, mint a nagyközönség érdekében.

Miután pedig nemcsak hanyagság, könnyelműség, hanem rosszakarat, bűncselekmény is látszik fennforogni, a vizsgálatnak arra a tere is ki kell terjedni.

A vizsgálatra kérem engem is meghívni, hogy először is bebizonyíthassam állításaimat.

Bizva és reményelve Méltóságos Főispán ur igaz érületébe.

Maradtam alázasat szolgálja
Rácalmás, 1905. jul. 26.

Marcsa Imre
rácalmási lakos.